

Cartes

El dinar de la Caixa Rural
Carles Mallart. Girona.

El divendres 4 es va produir la 2a trobada d'exempleats de l'extinta Caixa Rural al Siloc de Quart, que va aplegar unes 70 persones. El 1987 la Rural de Girona va ser absorbida impositivament per Cajamadrid, si bé aquesta entitat inicialment va tenir un començament bastant desafortunat, amb l'extinció de totes les antiguitats de la plantilla d'uns 120 empleats, fitxatges externs de directors que varen resultar un fiasco... però que, vist amb la perspectiva que donen els anys, l'operació d'absorció objectivament ha estat positiva per a les comarques gironines, els seus clients, dipositants i el personal, bolcant l'entitat durant molts anys ingents quantitat de diners arreu de les nostres comarques i mantenint el gruix de la plantilla absorbida. L'esmentat dinar va aplegar uns pesos pesants de l'entitat del seu dia com Josep Maria Heras, Pere Parés, Josep Maria Teixidor i també persones de l'antiga plantilla com Joan Villaescusa i Narcís Puigdevall, que després amb els anys varen ser cridats per a importants responsabilitats de Cajamadrid arreu del país. La reunió va ser molt entranyable, distesa, emotiva, serena amb intercanvi de multitud d'anècdotes de les que n'hi hauria per fer un llibre, i es varen repartir còpies d'uns 40 informes interns de personal que va fer l'entitat en assumir la plantilla de la rural, i que si al seu dia varen servir per la redistribució de llocs de treball de la plantilla, ara anecdòticament es va dir que serviran per augmentar «la pensió» a la qual pràcticament tota la plantilla ja ha arribat, uns prejubilats i la majoria per haver assolit l'edat reglamentària. En quedem molt pocs, en actiu. Són més de 20 persones les que ja no estan entre nosaltres, i sobretot es va recordar en Joaquim Amic i l'Ignasi Gasau (epd) traspassats fa mesos, unes persones excel·lents i irrepetibles.

Secció d'esports o de futbol?
Aroa López. Girona.

Cada matí el mateix. Poses les notícies mentre esmorzes i t'assabentes una mica de tot. Ja canvien a la secció d'esports, o millor dit, la de futbol, perquè només es parla del futbol. Què passa, no hi ha més esports al món? És clar, que els altres esports no generen tants diners com el futbol, per tant, no els donem importància. I em pregunto, com un esport ha pogut arribar a moure tants diners i tant interès perquè sigui l'únic que es consideri important perquè aparegui a la secció d'esports del telenotícies?

Obres a la plaça
Assumpta Sala Guardiola. Girona.

Fa quinze dies que han començat les obres a la plaça de l'església de l'Escala. No sé si era una de les prioritats del poble, no m'agrada que el poble, a poc a poc, es torni gris i fred; afortunadament sempre ens quedarà el blau del mar.

La sorpresa va arribar el dia que no vam poder entrar a casa: una tanca ens ho impedia.

No us preocupeu, ens van dir, ens pensàvem que no hi veníeu, a l'hivern, ja us deixarem un pas. I això és exactament el que ens han deixat, un pas per posar-hi un peu. Per sort no necessitem entrar ni un cotxet ni una cadira de rodes.

Al davant de tota la façana hi ha un forat de més d'un metre de profunditat i unes peces de formigó immenses, la plaça fa baixada i cal fer un embornal que recollirà l'aigua. Tinc por del primer aiguat que caigui, què passarà?

Sovint, molt sovint, l'Ajuntament de l'Escala no té en compte els qui tenim una segona residència i paguem els impostos tot l'any.

És una profunda catequesi
Jesús Domingo Martínez. Girona.

La Instrucció de la Congregació per a la Doctrina de la Fe, sobre l'atenció i la cura que mereix el cos dels difunts, destinat a la resurrecció, és una profunda catequesi sobre la veritat central i culminant de l'anunci cristià, sense la qual, com afirmava Sant Pau, vana seria la nostra fe. El document insisteix a recomanar la sepultura del cos dels difunts perquè d'aquesta manera s'expressa millor la seva fe en la resurrecció de la carn, i es posa en relleu l'alta dignitat del cos humà com a part integrant de la persona, que ha estat temple de l'Esperit Sant.

D'altra banda l'Església no s'oposa a la cremació, sempre que no es faci per raons de negació de la fe. Sí que aclareix el document que les cendres del difunt s'han de mantenir en un lloc sagrat, i que no es permet la seva dispersió en l'aire, a la terra o a l'aigua, per evitar malentesos panteistes, naturalistes o nihilistes. Es tracta de respectar el cos, que està destinat a la resurrecció, afavorint a més l'oració i el record dels familiars i de la comunitat cristiana.

Pals
Lola Arpa. Membre fundadora de SOS Empordanet.

Llegeixo amb indignació i tristesa la notícia del nou POUM de Pals de 2.400 habitatges que afectarien una zona de dunes i pinedes d'irrecuperable valor mediambiental. Si tenim en compte que la població aproximada de Pals és de 2.700 habitants, tocaria a caseta amb jardí per habitant... quasi! M'ha tranquil·litzat, però, en llegir la declaració del consistori que garanteix que serà un creixement sostenible.

Fugim de l'asfalt per buscar la natura,... i destruïm la natura per convertir-la en asfalt. Biodiversitat, ecosistemes, cadena tròfica, sostenibilitat... poc importa als ajuntaments, als polítics, a les ?immobiliàries aquesta riquesa... si no es pot comptar amb diners.

I la cançó es repeteix. Una altra urbanització fantasma, infra?utilitzada, un munt de rajols que anirà passant d'una mà a l'altra, un altre tros de la nostra costa ferit de mort.

Uns pocs hi guanyaran molt i la resta ho perdrem tot si no lluitem.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2016/11/09/cartes/813742.html?utm_source=rss